

[Rosing.]

søgelse af ICNAF-reglerne nødvendig, inden sæsonen slutter, og inden vinteren indtræffer.

Rosing (Grøn.):

Jeg har før og senest under åbningsdebatten berørt laksefiskeriet i Grønland, herunder kvotaens utilstrækkelighed, hurtig opfiskning af den, så at småfiskere ikke fik lejlighed til at deltage i fiskeriet, da laksen først i efterårs månederne indfinder sig i skærgården, at der som følge heraf er en stor utilfredshed blandt fiskerne i almindelighed og blandt småfiskere i særdeleshed samt et ønske om, at regeringen ville overveje et eventuelt erstatningsspørgsmål igen. Jeg fik et negativt svar, men med det lyspunkt, at ministeren kunne tænke sig at tale med fiskernes repræsentanter vedrørende en eventuel løsning af småfiskeres problemer.

Det spørgsmål, jeg stiller ministeren i dag, er igen et ønske, nemlig om en eventuel overførsel af den rest af laksekvotaen, ca. 300 t, som færøske laksefiskere har opgivet. Efter oplysninger har de kun haft ca. 110 t af de 400 t. Jeg er af den opfattelse, at dette tilfælde har givet ministeren en chance for en eventuel løsning af lakseproblemet, i hvert fald i år.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Måtte jeg starte med at sige til hr. Rosing, at gid det var så vel, at jeg havde en chance. Det vil fremgå af mit svar her, at en chance for at løse problemet som den af hr. Rosing skitserede nok er umulig.

Den utilfredshed med lakseordningen i Grønland, hr. Rosing nævner, skyldes jo to ting. For det første kvotaens størrelse, og her prøvede vi forgæves at få gennemført en væsentlig forhøjelse i Den internationale Kommission for Fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav, ICNAF kaldet. Jeg har tidligere givet tilsagn om, at vi vil gøre kontrollen så effektiv, at vi kunne overholde vores internationale forpligtelser og sikre, at den grønlandske kvota ikke blev overskredet, således som det skete i 1972 og i 1973, og det er mit indtryk, at alle har været interesseret i, at noget sådant skete.

Det andet forhold, der er utilfredshed med, og som jeg meget vel forstår, er, at kvotaen blev nået og fiskeriet standset så

tidligt, at laksen ikke nåede frem til fiskerne i yderdistrikterne. Efter aftale med landsrådet og de grønlandske fiskeres organisation, KNAPP, skulle det almindelige fiskeri standses, før kvotaen blev nået, sådan at 50 t blev, om jeg må sige, gemt til yderdistrikterne. Fiskeriet blev standset som aftalt, men laksefiskeriet gik på det tidspunkt så hurtigt med over 100 t om dagen, at kvotaen næsten var nået, da fiskerne kom ind med deres fangster. Yderdistrikterne fik mindre end 10 t, og de andre fiskere fik altså for meget.

Hr. Rosing foreslår, at man undersøger den aftale, der blev indgået i ICNAF for at se, om grønlandske fiskere kan fiske dele af de kvoter, norske og færøske fiskere ikke har udnyttet. Det har vi gjort, og spørgsmålet blev i øvrigt allerede undersøgt sidste år. Men aftalen er formuleret således, at det ikke kan lade sig gøre. Kvoterne for henholdsvis de danske og de færøske fiskere og for de grønlandske fiskere er fastsat hver for sig.

Må jeg tilføje, at de tal, hr. Rosing citerede fra Grønlandsposten, ikke stemmer ganske med mine oplysninger. Færingernes andel af den dansk-færøske kvota er væsentlig mindre end 300 t og den uudnyttede del endnu mindre. I øvrigt har de danske og færøske fiskere lov til at overføre uudnyttede dele af deres kvota fra i år til næste år, og det er da muligt, at færingerne har tilrettelagt deres fiskeri, således at deres kvota for næste år på den måde får en størrelse, der muliggør et rentabelt fiskeri også i 1975. 1975 er jo det sidste år, hvor danske og færøske fiskere efter ICNAF-aftalen har lov til at fiske laks ved Grønland.

Med hensyn til de grønlandske fiskere i yderdistrikterne har jeg givet landsrådet og KNAPP tilsagn om en forhandling. Herunder må vi dels søge at finde en løsning på det problem, der er opstået i år — og det vil jeg lægge megen vægt på at vi finder — dels overveje en ordning for 1975, der bedre end i år sikrer en fordeling langs kysten, hvis fiskeriet skulle gå lige så hurtigt i år.

Jeg er altså ked af at måtte sige som svar til hr. Rosing på den første del af spørgsmålet om en overflytning af kvoter, at det lader sig efter traktaten ikke gøre.

Vedrørende den anden del af spørgsmålet mener jeg at have stillet i udsigt, at jeg håber, vi kan finde en løsning.